

Noviny z dediny... do každej rodiny

Obec Lietavská Svinná - Babkov

Rok 2025

Príhovor starostu obce

Vážení a milí spoluobčania,

dovoľte mi, aby som sa vám prihovoril v našich obecných novinách s úprimným želaním pokoja, zdravia a Božieho požehnania do nového roka 2026. Ešte stále v nás doznievajú vianočné sviatky – čas svetla, nádeje a vzájomnej blízkosti. Priniesli nám chvíle, počas ktorých sa naše domovy naplnili teplom rodiny a naše srdcia dobrým úmyslom. Nech táto sviatočná atmosféra, ktorá spája ľudí bez rozdielu, zostane s nami po celý rok.

Aj keď je dnešný svet často nepokojný a zložitý, som presvedčený, že práve spolupatričnosť a jednota, ktoré sú tak charakteristické pre našu obec Lietavská Svinná – Babkov, sú tou silou, ktorá nám umožňuje kráčať vpred s dôverou a nádejou. To, ako si dokážeme pomáhať, stáť pri sebe a vytvárať príjemné prostredie pre život je dar, ktorý si máme chrániť.

Do nového roka vstupujeme s odvahou aj s odhodlaním posúvať našu obec naďalej dopredu. Pravdepodobne každého z nás čaká viacero dôležitých krokov a projektov, ako v súkromnom, tak aj pracovnom živote. Všetkým nám prajem, aby tieto kroky viedli k lepšiemu a plnohodnotnejšiemu životu.

Vážení občania, nech je rok 2026 rokom porozumenia, spolupatričnosti a dobrej vôle. Nech je to rok, v ktorom budeme jeden pre druhého oporou – tak, ako to bolo aj doposiaľ. Prajem vám pevné zdravie, šťastie vo vašich rodinách, úspech v pracovnom i v osobnom živote a veľa síl do všetkých dobrých diel.

S úctou a vďačnosťou
Vladimír Jamečný, starosta obce Lietavská Svinná – Babkov

Spoločne sa nám podarilo v roku 2025

Počas zimných mesiacov boli vymaľované priestory Obecného úradu v Lietavskej Svinnej – Babkove tak povediac „za pochodu“.

Záleží nám aj na bezpečnosti našich občanov, aj z tohto dôvodu sme vybudovali chodníky pre peších a cyklistov z Babkova do Patúcha a aj od Základnej školy s materskou školou v Lietavskej Svinnej k autobusovej zastávke v Zámostí. Radi by sme vybudovali taký istý chodník aj z Kňazovej Lehoty, popri potoku do Patúcha. Tu zachádzame aj do súkromných pozemkov, preto sme oslovili ich majiteľov o možnosť prenájmu pozemkov pod chodník. Veríme, že nájdeme spoločnú reč. Cyklochodníkom by bola spojená Lietavská Svinná s Babkovom.

Z dôvodu výskytu porúch na vodovodnej prípojke do Materskej školy v Babkove sme túto celú vymenili za novú. Pevne veríme tomu, že na dlhú dobu sme v tomto predišli poruchám.

V našej škole boli vymenené telesá radiátorov, pretože staré boli poruchové a ne hospodárne. Z tohto dôvodu boli vymenené za nové, moderné a šetrné. Výmene po demontáži radiátorov predchádzalo domurovanie pod parapetmi, aby nové telesá neboli moc zapustené pod oknami.

V Babkove sa uskutočnila rekonštrukcia zvonice. Veľké drevené vchodové dvere boli úplne zničené drevokazným hmyzom, taktiež zvonica z dôvodu nedostatočného odvodnenia degradovala. Stavba bola odkopaná, vykonaná bola nová hydroizolácia, aby sa zabránilo prieniku vody k fasáde. Tá bola opravená, ríne, zvody a všetko, čo bolo potrebné sa urobilo. Ostalo nám ešte vonkajšie schodisko, ktoré je plánované v budúcnosti opraviť.

Na časti vonkajšej fasády Kultúrneho domu v Lietavskej Svinnej, bola vykonaná oprava poškodených miest. Poškodenia nevznikli samovoľne, s najväčšou pravdepodobnosťou ich zapríčinil vandalizmus spoluobčanov.

V roku 2025 naša mládež (za čo si zaslúžia pochvalu) obnovili nátery oplatenia na cintorínoch v Lietavskej Svinnej, Babkove a Kňazovej Lehote. Vymalované boli aj zábradlia na všetkých mostoch v obci, ako aj oplatenie v areáli Základnej školy a materskou školou v Lietavskej Svinnej.

Ukončenie múrika pri cintoríne v Kňazovej Lehote a následne jeho oplechovanie.

V bývalej obecnej budove starej školy (Kadube) v Babkove, bol vymenený kotol na tuhé palivo z dôvodu prasknutia a vytekania vody.

V Babkove sa podarilo po jednaní so spoločnosťou Packeta osadiť Z-box na možnosť využitia služieb. Zároveň aj v Lietavskej Svinnej bol zväčšený a premiestnený Packeta Z-box.

Po niekoľkoročnom úsilí o vyčistenie a spevnenie brehov potoka v Lietavskej Svinnej, spoločnosť Povodie Váhu, potok v kritických miestach, ktoré sú vyznačené ako záplavové, vyčistila a pri miestnom pohostinstve aj spevnila.

Naša obec získala z Enviromentálneho fondu z projektu určeného na Techniku pre triedený zber KO v obci, kód projektu 240794/240794 08U03 finančné prostriedky na nákup traktora s príslušenstvom v celkovej sume 100 000 €. Spoluúčasť obce v projekte bola 3 627,50 €.

Popri týchto prácach boli uskutočnené aj iné. Ako najväčšiu investíciu v sume 42 147, 85 € bola výmena obecného verejného rozhlasu v celej obci, čo je viac ako 6 kilometrov. Starý bezdrôtový nefunkčný rozhlas bol vymenený za nový drôtový, ktorý je modernejší, reproduktory s modernejšou technológiou sú osadené hustejšie. Rozšírené bolo aj parkovisko Materskej školy v Babkove. V Lietavskej Svinnej bola osadená „knihozubka“. Začali sme s výskumom, na ktorý bude nadväzovať podľa odborného projektu obnova starej historickej zvonice v Lietavskej Svinnej.

Na Stavebnom úrade v Žiline máme podanú projektovú dokumentáciu na vydanie stavebného povolenia k možnosti realizácie chodníka popri potoku od základnej školy po obecný úrad. Chodník by veľmi pomohol z dôvodu bezpečnosti na cestách, hlavne našim deťom a školákmi, ktorí by sa takto vyhli frekventovanej hlavnej ceste. Taktiež sme podali žiadosť na vydanie stavebného povolenia na úpravu dvora pred Kultúrnym domom v Babkove, ktorý by sme chceli skrášliť, aby sa dal využívať aj na verejné kultúrno-spoločenské akcie. V roku 2026 chceme v základnej škole s materskou školou opraviť zastaralú elektroinštaláciu a výmenu nových podlahových krytín v triedach a zborovni.

Počas roka nám určite „vyskočí“ nejaká nečakaná oprava či porucha na obecných budovách, ako sa to stáva aj v rodinných domoch vás občanov.

Život školy v školskom roku 2024/2025

Školský rok sa v našej škole začal 2. septembra slávnostnou svätou omšou. Tento symbolický začiatok otvoril nové obdobie učenia, spolupráce a spoločných zážitkov. Do školských lavíc zasadlo 42 žiakov v 1. až 3. ročníku, ktorí spolu s pedagógmi vytvárali počas celého roka živé, tvorivé a podnetné prostredie. Každý deň prinášal príležitosti na vzdelávanie, rozvoj talentov a budovanie dobrých vzťahov medzi žiakmi, učiteľmi i rodičmi. Aj napriek menšiemu počtu žiakov je naša škola miestom, kde vládne rodinná atmosféra, vzájomný rešpekt a individuálny prístup ku každému dieťaťu.

O kvalitný priebeh výchovno-vzdelávacieho procesu sa staral pedagogický zbor v spolupráci s podporným tímom, ktorý tvorili dve pedagogické asistentky a špeciálny pedagóg. Ich práca umožnila lepšie reagovať na potreby žiakov a podporovať inkluzívne vzdelávanie. Vyučovanie bolo obohacované o zážitkové učenie, projektové vyučovanie a využívanie moderných informačno-komunikačných technológií.

Neoddeliteľnou súčasťou školského života bola aj krúžková činnosť. Žiaci mali možnosť navštevovať florbalový krúžok, folklórny krúžok Cibulníček, dramatický krúžok a krúžok hry na heligónku. Tieto aktivity rozvíjali pohybové schopnosti, umelecké nadanie, vzťah k ľudovým tradíciám a posilňovali tímového ducha.

Škola sa počas roka aktívne zapájala do viacerých projektov zameraných na zdravie, prevenciu a rozvoj kľúčových kompetencií. Program *Chceme hrať a zdravé deti* podporoval zdravý životný štýl a prevenciu

obezity. Prostredníctvom medzinárodného online programu *Fast Heroes* sa žiaci učili rozpoznávať príznaky cievnej mozgovej príhody a pochopiť význam rýchlej pomoci. Pokračovali aj osvedčené programy *Školské ovocie* a *Mliečna pohoda* bez hraníc, ktoré prispievajú k zdravému stravovaniu detí.

Významným krokom vpred bolo zapojenie školy do národných projektov DigiEDU a DIGIŠKOLA. Škola získala moderné digitálne vybavenie – notebooky, tablety, interaktívnu tabuľu, projektor, repro zosťavu, multifunkčnú tlačiareň a licencie Microsoft 365. Digitálne technológie sa stali prirodzenou súčasťou vyučovania a výrazne podporili moderné vzdelávanie vo všeobecno-vzdelávacích predmetoch.

Veľmi bohatý bol aj kultúrny a spoločenský život školy. Žiaci sa zúčastnili výchovného koncertu zameraného na prvú pomoc, edukačných predstavení Fašiangy a Slovensko spieva, divadelných predstavení vrátane rozprávky Popolvár či podujatia Z rozprávky do rozprávky. Nechýbali tradičné podujatia ako Mikuláš, vianočný koncert, vianočná besiedka spojená s vianočnou tržnicou, karneval, ako aj slávnostné 1. sväté prijímanie. Silným duchovným momentom bolo vystúpenie žiakov pri krížovej ceste.

Počas celého roka sa škola aktívne zapájala do tematických dní a výchovno-vzdelávacích aktivít. Priпомenuli sme si Svetový deň zvierat, zdravej výživy, vody, zdravia, Zeme, Medzinárodný deň detskej knihy, Deň mlieka, Deň narcisov, Deň učiteľov či Marec – mesiac knihy. Žiaci absolvovali besedy, kvízy, návštevy obecnej knižnice, tvorivé dielne a environmentálne aktivity spojené s ochranou prírody a starostlivosťou o okolie školy.

Veľký dôraz sme kládli na prevenciu a bezpečnosť. Realizovali sa programy zamerané na prevenciu šikany, násilia, segregácie a podporu pozitívnych vzťahov. V oblasti dopravnej výchovy navštívili žiaci dopravné ihrisko v Žiline za účasti príslušníkov mestskej polície. Zdravý životný štýl sme podporovali športovými aktivitami, tanečným maratónom, športovou olympiádou, hrami v snehu, behom pre mamičku, didaktickými hrami v prírode, ale aj aktivitami zameranými na boj proti obezite.

Rozvojové a environmentálne vzdelávanie sa realizovalo prostredníctvom množstva tvorivých a praktických činností – jesenné aranžovanie, Škriatkova záhrada, tekvičkové súťaže, výstava a púšťanie šarkanov, prikrmovanie zvierat, výroba herbárov, leporel, práce v sade, exkurzie, škola v prírode v obci Bystrá, školský výlet do Terchovej, noc v škole či exkurzia k Záchrannej brigáde HaZZ v Žiline. Žiaci sa zapájali aj do súťaží a olympiád ako Pytagoriáda, Šaliarsky Matko, Slávik Slovenska, Hviezdoslavov Kubín či Vesmír očami detí.

Popri výchovno-vzdelávacej činnosti prešla škola výraznou rekonštrukciou a modernizáciou. Zrealizovala sa rekonštrukcia kotolne financovaná obcou – výmena plynových kotlov a radiátorov v celej budove školy. Medzi najvýznamnejšie zmeny patrí: výmena svietidiel, vypínačov, dverí, kľučiek, podlahy pri vstupe do telocvične, vykonal sa náter všetkých tabúl, zárubní, obkladačiek v triedach, umyvárni, opravy parapiet, maľovanie priestorov materskej školy, modernizácia zborovne, vybudovanie školského rozhlasu s melodickým zvončením, elektrického vrátnika, registrátúrneho strediska, rekonštrukcia a opätovné zavedenie bezpečnostného zariadenia budovy, zakúpenie umývačky riadu do školskej kuchyne, inštalácia nových žalúzií, ochranných sieťok proti hmyzu, nákup nového nábytku, zariadenia na školské chodby – tulivaky, gauče, sedenia. Pozornosť sa venovala aj školskému okoliu – zrealizovala sa revitalizácia areálu so skalkou, bolo vybudované pracovné políčko na pestovanie zeleniny a ovocia, vrátane elektrického ohradníka. Tieto úpravy výrazne prispeli k zlepšeniu bezpečnosti, estetiky a komfortu školského prostredia.

Podakovanie

Na záver by sme radi vyjadrili úprimné a veľké poďakovanie všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na skvalitňovaní podmienok v našej málotriednej základnej škole počas uplynulého školského roka.

Osobitné poďakovanie patrí pánovi starostovi a poslancom obecného zastupiteľstva za finančnú podporu pri rekonštrukcii kotolne a výmene radiátorov, ale

aj za ich ústretový prístup, ochotu spolupracovať a neustálu snahu byť škole nápomocní.

Veľmi si vážime pomoc Dobrovoľného hasičského zboru L. Svinná, ktorí sa aktívne zapojili do vypratávania starých radiátorov, výrubu stromov, čistenia školského areálu, budovania elektrického ohradníka, orania školského políčka, ako aj pri stavbe a válení mája.

Podakovanie patrí aj jednotlivcom:

- pánovi Ostrochovskému za výmenu svietidiel a vypínačov,
- pánom Špánikovi a Krčovi za bezplatnú výmenu podlahy, zapožičanie lešenia a sponzorské príspevky pri zabezpečení občerstvenia na akcie,
- pánovi Gašpírikovi za kultiváciu pôdy na školskom poli,
- pánovi Rybárovi za odvoz starých radiátorov,
- pánovi Macurovi za výmenu dverí a výrobu vešiakov,
- pánovi Šplhovi za zabezpečenie občerstvenia počas školského výletu v hoteli Boboty,
- turistickému oddielu L. Svinná za pomoc pri vypratávaní radiátorov.

Naša vďaka patrí aj všetkým ostatným, ktorí prispeli svojou prácou, materiálnou pomocou či ochotou pomôcť – hoci aj malým kúskom. Aj vďaka vám sa škola postupne mení na príjemné, bezpečné a podnetné prostredie pre naše deti.

Ak sme na niekoho nedopatrením zabudli, úprimne sa ospravedľňujeme a ďakujeme.

Mgr. et Mgr. Andrea Krčová, riaditeľka školy

Detský svet v materskej škole

Mesiac nových krokov

Školský rok v materskej škole bol opäť plný aktivít, zážitkov a každodenných malých pokrokov, ktoré tvoria mozaiku detského sveta. Keď sa v septembri otvorili brány škôlky, v triedach sa stretli deti, ktoré už prostredie dobre poznali, aj tie, ktoré vstupovali do kolektívu po prvý raz. Počiatkové dni priniesli veľa zoznamovania s pani učiteľkami, s novými kamarátmi aj s režimom dňa, ktorý pomáha deťom postupne sa zorientovať a cítiť istotu. Rodičovské združenie, ktoré sa konalo začiatkom mesiaca, vytvorilo základ pre ďalšiu spoluprácu, ktorá je v predprimárnom vzdelávaní mimoriadne dôležitá. Prvým zážitkom pre deti bol aj výchovný koncert s názvom Prvá pomoc, ktorý hrovou formou ukázal, ako reagovať v situáciách, s ktorými sa môžu stretnúť. Deti sa tak učili nielen o bezpečnosti, ale aj o potrebe pomáhať druhým.

Mesiac jesenných srdiečok

Október priniesol do škôlky jeseň vo všetkých jej podobách. Jesenné tvorivé dielne s rodičmi ukázali, že spolupráca medzi rodinou a školou môže mať veľmi príjemnú a tvorivú atmosféru. Spoločné vyrábanie dekorácií z prírodných materiálov vytvorilo priestor na rozhovory, smiech a na chvíle, ktoré deti vnímajú ako niečo výnimočné. Jednou z najmilších častí októbra bol program pre starých rodičov, pripravený pri príležitosti Mesiaca úcty k starším. Deti sa snažili čo najlepšie pripraviť, či už išlo o piesne, básne alebo krátke scénky. Ich snaha a radosť boli tým najväčším poďakovaním starým rodičom za ich blízkosť a trpezlivosť.

Mesiace dobrých skutkov

V novembri sme sa spoločne vybrali ku krmelcu, kde deti nosili potravu pre zvieratá. Týmto spôsobom sa učili všímať si život v prírode a získavali pocit, že dokážu pomôcť aj tam, kde ich nie je vidno. „Zdravé zúbky“ - prednáška zameraná na dentálnu hygienu zasa rozšírila poznatky detí o tom, prečo je dôležité starať sa o svoj úsmev. Koniec mesiaca patrilo adventným dielňam, na ktorých si deti spolu s rodičmi vyrábali vlastné adventné vence. Bol to príjemný začiatok obdobia, počas ktorého sa materská škola pomaly pripravovala na Vianoce.

Mesiace svetielok a radosti

December patrí v materskej škole vždy medzi najkrajšie mesiace v roku. Mikulášsky deň so sebou priniesol veľa očakávania a detskej radosti. Mikuláš s anjelom a čertom obdarovali deti balíčkami a každá trieda si pripravila krátky program. Vianočná tržnica bola príležitosťou, aby si rodičia mohli zakúpiť vlastnoručne vyrobené výrobky, od ozdôb až po drobné darčeky. Všetky triedy sa zapojili aj do vianočnej besiedky, v ktorej deti predviedli piesne, básne a tančeky. Spoločné stretnutie vytvorilo pokojné a rodinné prostredie, ktoré je pre predvianočný čas typické.

Mesiace bieleho dobrodružstva

Začiatkom januára sme sa vydali na poldennú brannú vychádzku do Patúcha. Vychádzka podporila detskú vytrvalosť a ukázala im zimnú prírodu zblízka. Súťaž o najkrajšieho snehuliaka priniesla radosť každej triede. Deti spoločnými silami stavali, tvarovali a vymýšľali originálne nápady. Otužovanie hrou na snehu bolo zamerané na zdravý pohyb. Guľovanie či lopárovanie posilňovalo detskú imunitu a prinášalo prirodzený pohyb v zimnom prostredí. V rámci environmentálnej výchovy deti pomáhali prikrmovať zvieratá v lese, dopĺňali soľ a potravu do krmidiel a učili sa, že starostlivosť o prírodu má svoj význam aj v zimnom období.

Mesiace masiek a zábavy

Vo februári sme si pripomenuli fašiangové tradície. Fašiangový sprievod bol milou ukážkou regionálnych zvykov. Deti v kostýmoch pochovali basu, spievali piesne, ktoré k tomuto obdobiu patria. Karneval v materskej škole bol plný masiek a dobrej nálady. Masky boli pestré, hravé a originálne a deti sa cítili aspoň na chvíľu ako postavičky zo svojich obľúbených príbehov. V tomto mesiaci sa konal aj rodičovský ples, ktorý vytvoril priestor pre stretnutia, rozhovory a chvíle bez stresu a každodenného zhonu.

Mesiac jarného prebudenia

Marec priniesol jarné zvyky. Vynášanie Moreny bolo symbolickou rozlúčkou so zimou a zároveň tradíciou, ktorú sa snažíme v škôlke udržiavať. Návšteva obecnej knižnice bola pre deti zážitkom, mnohé prvýkrát videli množstvo kníh pokope a s radosťou počúvali rozprávky. V rámci environmentálnej výchovy sa deti zapojili do upratovania okolia materskej školy a triedenia odpadu. Jarné tvorivé dielne boli zamerané na veľkonočné tradície. Vyrábali sa kraslice, ozdoby a jarné dekorácie. Svetový deň vody pripomenul deťom dôležitosť vody pre život. Prostredníctvom krátkych pokusov a aktivít sa učili, ako s vodou hospodáriť a prečo ju treba chrániť.

Mesiac prírody a záchranárov

Apríl bol mesiacom prírody. Svetový deň Zeme sme oslávili aktivitami v exteriéri, deti sa učili triediť odpad, rozprávali sme sa o tom, ako sa správať k prírode a prečo je dôležité zachovávať čisté prostredie. Mesiac lesov priniesol upratovanie lesa. Deti si tak uvedomili, že aj malé ruky môžu prispieť k veľkým veciam. Veľkým zážitkom bola aj návšteva hasičov v obci a neskôr aj profesionálnych hasičov v Žiline. Deti si mohli prezrieť techniku, vyskúšať si prilby a pozorovať, ako vyzerá práca hasiča zblízka.

Mesiac rodiny a rozprávok

Máj patril tradíciám, rodine a zážitkom. Stavenie a válanie mája je vždy obľúbenou aktivitou, počas ktorej deti spoznávajú tradície, ktoré sú súčasťou našej kultúry. Noc s rozprávkami bola pre mnohé deti jeden z najväčších zážitkov roka, noc strávená v škôlke, plná čítania, hier a hľadania pokladu, bola dobrodružstvom, na ktoré sa dlho spomína. Deň matiek bol emotívnym podujatím, na ktorom deti vystúpili pred svojimi mamami a odovzdali im darčeky z vlastnej výroby.

Mesiac veľkých zážitkov

Jún, posledný mesiac školského roka, bol plný programov. Medzinárodný deň detí sme oslávili so športovým dopoludním v spolupráci s HaZZ. Deti si mohli užiť deň plný aktivity. Navštívili sme Krajskú knižnicu v Žiline, kde si deti vypočuli rozprávky a prezreli oddelenie pre najmenších čitateľov. Počas plaveckého kurzu sa deti zlepšovali vo vode, prekonávali strach a posilňovali svoju zdatnosť. Školský výlet bol pre každého veľkým dobrodružstvom. Na záver nás čakala Maturita predškoláka - slávnostná rozlúčka s deťmi, ktoré z materskej školy odchádzajú ďalej do základnej školy. Boli to chvíle plné dojatia, hrdosti a uvedomenia si, že naši najstarší prešli veľký kus cesty a sú pripravení vykročiť do novej etapy svojho života.

Za celým školským rokom stojí aj spolupráca rodičov, rady školy, obce a vedenia ZŠ s MŠ Lietavská Svinná-Babkov. Rodičia sa aktívne zapájali do činností, podporovali projekty a prispievali k tomu, aby sa deti cítili v materskej škole bezpečne a prijaté. Obec Lietavská Svinná-Babkov a Rada školy pomáhala pri organizácii, riešení otázok týkajúcich sa chodu školy a podieľala sa na vytváraní inkluzívneho prostredia. Vďaka tejto spolupráci vznikla atmosféra, ktorá sprevádzala deti počas celého školského roka a ktorá ukazuje, že materská škola je miestom, kde vznikajú hodnoty, zážitky a vzťahy, z ktorých deti ešte dlho čerpajú.

*Bc. Martina Brezovská
zástupkyňa riaditeľky ZŠ s MŠ*

Desaťročný jubilant

Čas rýchlo uteká a ani sme sa nenazdali a naše obecne „Noviny z dediny do každej rodiny“ slávia v tomto roku svoje desiate výročie. Už v prvom vydaní si čitatelia mohli v obsahu nájsť – okrem iného, aj niečo z našej histórie, ktorej sa venujem. Snažila som sa svojim príspevkom zachovať čo najviac informácií pre tých, ktorí sa dobou minulosťou nechali doživotne očariť. Vo vybraných témach som opisovala to, čo za 630 rokov písal sám život v Lietavskej Svinnej aj v Babkove. Spracovávala som tému o školstve, poľovníctve a salašníctve, ďalej o histórii lietavskej farnosti, o „Príbehu zvonov“, v „Galérii slávy“ som spomenula významné osobnosti vybrané spomedzi nás. Zaujala ma aj téma „Fašiangy a chodenie po kobolici“, či storočný zbor sviňanských hasičov. V tomto vydaní sa budem venovať mojej zvlášť obľúbenej téme, a to ľudovému odievaniu – krojom. Často sa ma ľudia pýtajú, aké kroje – a či vôbec, boli kroje v našej dedine? Boli a veľmi pekné...

Vernú podobu krojov z minulosti v dnešnej dobe pozná málo ľudí, až na pár zánietencov. Krojovaných ľudí v dedine už niet, pamätníkov pomaly ubúda, fotografie sa strácajú a blednú. Dnes poznáme už len akúsi náhradu a s poľutovaním treba konštatovať, že často ide o nepodarenú kópiu krojov, ktorá dehonestuje ich pôvod a tak strácame príležitosť, aby sme spoznali pravý originálny odev našich starých rodičov.

Severnejšia poloha, množstvo lesov a valaská kolonizácia predurčovali spôsob odievania našich predkov. Je dokázané, že už v 10. storočí základným materiálom na výrobu odevov bol ľan a konope, z ktorých sa tkalo plátno. Chov oviec zabezpečoval dostatok vlny a kože. Všetky odevné súčasti sa vyrábali doma, svojpomocne. V 18. storočí manufaktúrna strojom výroba priniesla do výroby odevov zmeny. Látka sa začali vyrábať tovársky a tie postupne nahrádzali pôvodné ľanové plátno. V 19. storočí nastupuje tkanina z bavlny, zhotovuje sa aj rozličný farebný vyšivací materiál – a to bol začiatok farebného vyšívania. Aj keď mnohé vyšivky považujeme za naše domáce, ich pôvod a možno ovplyvnenie prišlo ku nám pravdepodobne z východu (Rusko). Najpoužívanejšou a najstaršou vyšivacou technikou, ktorá sa dodnes u nás zachovala, bolo krížikové vyšívanie geometrických tvarov, rôzne vrkôčiky – retiazky, maximálne dvoch farieb a to u žien červená a modrá, u mužov iba farba čierna na bielom podklade plátna. Ženy – vyšivačky mali obrovský zmysel pre estetiku a detail a každý vyšitý kus odevu bol ich pýchou. Vyšivali sa iba odevy na sviatok, na bežný deň nie. Podľa odevu sa ľudia dokázali identifikovať na jarmokoch, slávnostiach, púťach, z ktorej dediny či

mesta pochádzajú. Medzi sviňanským a babkovským krojom v podstate na vzhľad niet rozdielov. Možno je to tým, že obe dediny neboli od seba veľmi vzdialené a mali k sebe blízko.

Františka Becíková
so synčekom Jankom

Zofia a Ján Ondrejko
so synom Ondrejom

Ženy

Ako prvú „na spodek“ si ženy obliekali spodnú sukňu – *rubáč* z domáceho plátna na dve ramienka, ktorý im siahal po kolena a aj sa v ňom spávalo. Naň si odievali vyšívané rukávce. Spôsob vyšívania bol pravidelným počítaním ľanových nitiek plátrovej väzby, preto plátno na rukávce muselo byť tkané kvalitne a veľmi presne. Vyšívané boli na ramenách, krajoch rukávov, na obojčeku kolo krku a tam sa viazali na mašličku bielou alebo farebnou šnúrkou. Sviatočné rukávce mávali kolo krku tesne pod tenkým obojčekom našitú bielu čipku – *štikeraj*. Šorc (si obliekali na rukávce) bola vrchná sukňa, ktorú si ženy šili z deviatich dielov bieleho ľanového plátna. Od pásu dolu bol riasený centimetrovými faldami. *Živôtik* – horná časť šorca mal dve oplecká, predná časť bola otvorená a viazala sa vo dvoch pároch bielymi tkaničkami napevno. Potom sa viazala zástera – *zápona*. Žiaľ, pôvodná ľanová (farbená kôrou, rastlinami) sa nezachovala, takže poznáme iba tie „modernejšie“ z modrotlače, ktoré do dediny prenikli koncom 19. storočia. Zástery mali biely kvetinový motív s bordúrou na tmavomodrom podklade. Ich dĺžka nesmela byť kratšia, ako šorc – teda do pol lýtok. Súčasťou zástery bola farebná stuha – *tkanica*, ktorá sa viazala vpredu v strede na dva uzly. Ženy väčšinou chodili bosé, kožené krpce gazda šil doma, do nich si obúvali z ovčej vlny štrikované ponožky, chudobnejšie sa museli uspokojiť s kusom plátna – *onucami*. V zime nosili súkenné papuče, do kostola čizmy. Krátke kožušky poníže zadku, alebo *brusliaky* – vesty sa povytahovali keď prišla tuhá zima.

Tie si dávali šiť z doma chovaných oviec do Rajca, bohatší ich kupovali a dávali si ich aj povyšovať farebným kvetinovým vzorom. Na kožúšky si ženy vo veľkých zimách zvykli ešte prehodiť cez hlavu a plecيا strapcové hnedé alebo čierne vlnené ručníky – *vlniaky*. Vydáté ženy na hlavách nosili biely čepiec, naň si viazali *podvičku* – bol to pás bieleho plátna dlhý asi 150 centimetrov so šírkou 15 centimetrov. Viazal sa kolo hlavy a pod bradou sa prekrižil tak, aby jeho dva konce v rovnakej dĺžke žene viseli na hrudi. Oba konce podvičky boli vyšité krásnou krížikovou výšivkou, ktorá väčšinou ladila s výšivkou na jej rukávcoch. Na koniec si žena na hlavu uviazala do trojuholníka preloženú bielu šatku. Tie bývali v jednom rožku vyšité jemným farebným kvetinovým vzorom. Aj okolo krajov sa zdobili farebným obháčkovaním alebo našitím tenkej čipky. Šatky si viazali pod bradou na dva uzly. Hoci boli odevy zdobené vyšívaním, ženy si zachovávali vysokú mieru cudnosti, pretože i ona vychádzala z vierovyznania. Zakryté telo, dlhšie sukne a u vydatých žien zavitá hlava mali svoj význam. V období medzi vojnami domáci ľan vystriedal farebný bavlnený kartún. Biele sukne sa menili na tmavé a ich dĺžka sa pomaly skracovala. Modrotlačové zástery nahradil iný materiál (glot, lister), kolo spodku sa začali našívať volány – *garniere*. Postupne zanikli aj krásne farebné stuhý, ktoré sa viazali v páse zápon. Na rukávcoch sa začali objavovať namiesto starých pôvodných geometrických vzorov rôznofarebné kvetiny, namiesto štikerašov pod krkom golieriky s fazónkou. Zmizli aj čepce a podviky, ostali iba šatky.

Muži

Po celý rok spávali v spodných *gacoch* z domáceho plátna. Tie v zime nosili aj pod súkennými nohaviciami. Cez leto nosili vrchné gate z ľanového plátna, ktorým sa u nás hovorilo *cvilihuzne*. Hrubé súkenné gate – *súkenáky* šili v Rajci. Neboli zdobené, vpredu mali dva otvory na kožený remeň. Bohatší gazdovia mali gate rozdelené na sviatočné a pracovné. Tie na robotu bývali špinou spevnené a vraj i chlapa prežili. Košeľa bola ľanová biela, široká, vyšitá čiernou nitkou. Rovnako ako na ženských rukávcoch, aj na mužských košeliach sa nachádzali geometrické výšivky tvorené

krížikom. Výšivka bola na širších rukávcoch nižšie plecie a kolo kraja rukávu. Najviac púta výšivka pozornosť na hrudi, kolo rázporku pod krkom a tenkou golieriku pod krkom. Tam sa viazal tenkou bielou tkaničkou alebo čiernobielym vrkôčikom na mašličku. Košeľa na robotu sa nevyšívala vôbec, kasali sa do nohavíc. V sychravom počasí nosili na košeliach voľné biele súkenné *hune* po kolená s dlhými rukávami. Pod hune si niekedy odeli štrikované vesty a svetre z ovčej vlny, v zime krátke ovčí kožuch pod zadok, alebo brusliak – koženú vestu bez rukávov. Na ruky si natáhovali vlnené rukavice palčiaky, na zápästia si navliekli *zaopiastky* – štrikované šticne. Na hlave nosili čierne baraničky so srstou zvnútra, niektorí čierne klobúky *širiaky*. Obúvali si zimné súkenné papuče až po kolená a do nich hrubé *fusakle*. V lete chodili bosí, niekedy v krpcoch do ktorých si na nohy motali kúsky plátna – onuce, bohatší nosili čierne čižmy. Veľa mužov z našej dediny chodilo do sveta za robotou. Tí, ktorí sa vrátili domov, priniesli si v kufri pánske obleky a košeľa, takže do konca života mali čo nosiť. A to bol koniec súkenných gátí...

Deti

Už pred narodením dieťaťa mamka mala našité košielky a čepčeky z domáceho plátna. Plienocky boli natrhávané z kúskov plátna, aj perinka plná husacích pierok s vyšívanou farebnou stuhou – *povoyníkom* bola pripravená. Do malého kúska *handerky* zabalila kúsok cukru alebo striedku chleba namiesto cumlíka. Starším deťom mamky šili šatôčky, košielky a gate, niekedy aj zo starších rodičovských odevov. Deti po desiatom roku už nosili odev podobný dospelým.

V článku som sa snažila opísať túto tému veľmi stručne. Informácií o krojoch je chvála Bohu dosť, získala som ich na základe osobných výskumov a stretnutí s ľuďmi vekovo zrejých, ktorí sa so mnou delili o svoje životné príbehy. V rozprávaní ma očarili ich vedomosti a úcta k dedovizni, ktorú výchovou a správnym príkladom vstúpovali rodičia svojim potomkom. Dnes si naše deti na kultúrne vystúpenia obliekajú originálne staré rukávce, možno nie sú celkom biele ako mamin sviatočný ohrus, majú však vzácnu patinu vyše storočného ľanového plátna, na ktorom si výšivky ešte stále zachovali pestré farby. Učme deti nosiť kroj s hrdosťou, vážme si ho a hlásme sa ku svojej identite, a možno zachováme pre budúce generácie to, čo tvorí súčasť každého z nás – dedičstvo našich predkov.

Soňa Jamečná

(Použitá literatúra: Júlia Marcinová – Knapcová, Soňa Jamečná, „Z VRŠKU DO DOLINY“, Ľudové odievanie Rajeckej doliny v prvej polovici 20. storočia, rok vydania 2012)

Dedinská folklórna skupina Cibulník

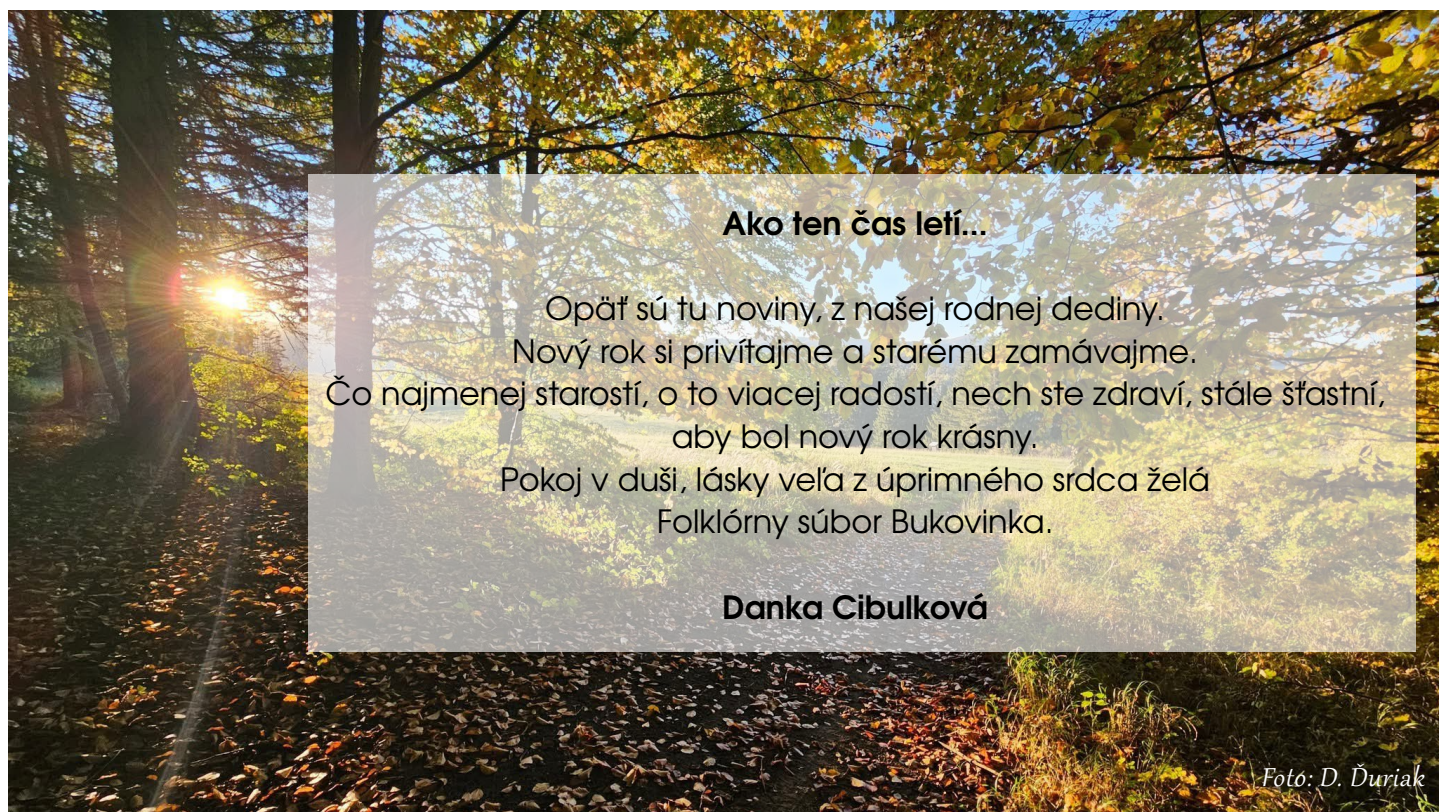

Dedinská folklórna skupina Cibulník pôsobí v Lietavskej Svinnej dlhé roky. V poslednom čase ubúda členov nie pre nechúť spievať, ale z dôvodu veku. Veľmi nás teší, že Katka Gašpariková je ochotná sprevádzať nás na akordeóne. Naše programy sú orientované na akcie v obci. Naše piesne nie sú len folklórne, ale aj cirkevné. V kostoloch oslavujeme spevom Boha na Vianoce aj Veľkú noc, ako jedni z mála spievame pašie. Radi prispejeme piesňami aj v Kaplnke Božieho milosrdenstva v Kňazovej Lehote. Tiež vyprevádzame na poslednej ceste našich zosnulých.

V máji sme piesňou privítali deti do života a matky potešili piesňami k ich sviatku. Tradične, každý rok sme pri váľaní mája a Obecných slávnostiach. V tomto roku sme boli pozvaní aj na Majáles do Lietavy.

DFS by ocenila, keby mladší z radov mužov a žien našli odvahu a posilnili by našu skupinu. Chceme, aby folklór v našej obci nezanikol. Piesne tohto kraja sú ľubozvučné, treba ich predat' ďalšej generácii.

členky DFS Cibulník

Ako ten čas letí...

Opäť sú tu noviny, z našej rodnej dediny.
 Nový rok si privítajme a starému zamávajme.
 Čo najmenej starostí, o to viacej radostí, nech ste zdraví, stále šťastní,
 aby bol nový rok krásny.
 Pokoj v duši, lásky veľa z úprímného srdca želá
 Folklórny súbor Bukovinka.

Danka Cibulková

Foto: D. Ďuriak

Deň matiek v Babkove

Deň matiek v Liet. Svinnej

Deň matiek v Babkove

Deň matiek v Liet. Svinnej

Čas adventný v Babkove

Čas adventný v Babkove

Čas vianočný v Liet. Svinnej

Čas vianočný v Liet. Svinnej

Deň Zeme

Fašiangy v Liet. Svinnej

Florián – Deň detí

Florián – Deň detí

Florián – Deň detí

Slávik Slovenska – Viktória Barčiaková

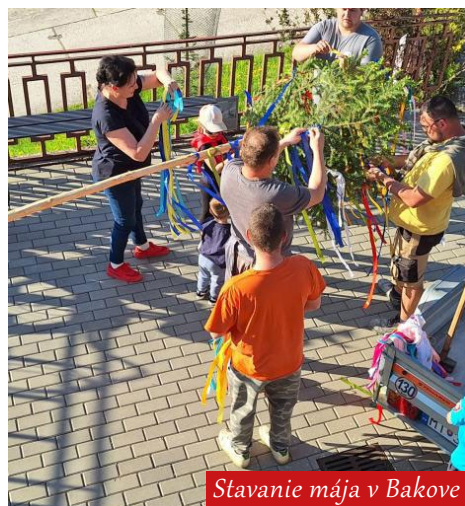
Slávik Slovenska – Branko Galoš

Uvítanie detí do života

Uvítanie detí do života

Stavanie mája v Bakove

Stavanie mája v Kňazovej Lehote

Zápis detí do ZŠ

Zápis detí do ZŠ

Z činnosti DHZ Babkov

Z činnosti DHZ Babkov

Uvítanie detí do života

Mikuláš v Liet. Svinnej

Mikuláš v Babkove

Čas vianočný v Liet. Svinnej

Jánska vatra

Jánska vatra

Hody v Babkove

Hody v Babkove

Hody v Lietavskej Svinnej

Hody v Lietavskej Svinnej

Hody v Kňazovej Lehote

Hody v Kňazovej Lehote

Rok 2025 v Božom rytme 🎵🎵

Milí naši priaznivci, farníci a všetci, ktorí si už zvykli, že keď sa v kostole niečo spieva, veľmi pravdepodobne za to môžeme my, spevokol BUK-vičky. Tento rok bol pre náš spevokol opäť zmesou radosti, služby, hudby a logistických výziev typu „kto príde, kto nepríde a kto príde s meškaním, no predsa“. Ale dali sme to! A tu je krátke zhrnutie:

1. Veľkonočné trojdnie

Kapitola, na ktorú sme hrdí: odspievali sme celé veľkonočné trojdnie – a to bez organu! Áno, bolo to náročné. Áno, miestami to bolo na hranici našich fyzických aj hudobných síl. Ale čím ďalej, tým je to počúvateľnejšie – a to je pre nás naozaj krásny kompliment. Kto zažil, ten vie, že sme šli na maximum.

2. Prvé sväté prijímanie

Prvoprijímajúce deti naplnili kostol radosťou a my sme sa k nim pridali spevom, čo išiel zo srdca. Bol to jeden z tých okamihov, keď sa hudba a dojatie spoja v niečo naozaj krásne.

3. Rozlúčka s pánom farárom Danielom a kaplánmi Ivanom a Jožkom

Aj keď nás bolo v Lietave od nás z Bukvičiek len pár, spievali sme z plného srdca. Rozlúčili sme sa s pánom farárom Danielom a kaplánmi Ivanom a Jožkom tak, ako vieme najlepšie – piesňou, ktorá niesla v sebe vďaku za všetko, čo pre našu farnosť urobili.

4. Svadobné sväté omše a obrady

Keď zazvonili svadobné zvony, boli sme pri tom. Spievali sme novomanželom na štart ich spoločného života – a vraj sme niekoľkých hostí motivovali zamyslieť sa nad svadbou. To už je čo povedať.

5. Hodová svätá omša

Hody u nás – narodeniny našej kaplnky – sme odspievali s chuťou, a to doslova. Lebo keď človek vie, že po omši naňho čaká guláš, koláče, pívko aj kofola, spieva akosi svižnejšie.

6. Nedel'né omše a prikázané sviatky

Hoci už máme medzi sebou vysokoškolákov, pracujúcich, a aj takých, čo behajú medzi dvoma mesiami – no keď sa nám podarí zísť, stojí to za to. Spev, liturgia a snaha trafiť gitarový rytmus – a to všetko v kombinácii s dobrou náladou. Nie vždy to hrá ako z nahrávky, ale zato vždy zo srdca.

7. A udalosť roka – vydali sme našu Dominiku!

V novembri sme vydali našu Dominiku – a s veľkou úľavou dodávame, že Robko je presne ten typ človeka, ktorému ju človek rád zverí. Dominika a Robko, nech je váš manželský život melódiou, ktorá sa krásne rozvíja, ladí a teší všetkých naokolo.

Nedávno ste nás mohli počuť počas vianočných sviatkov, keď sme sa opäť pokúsili priniesť do kostola kúsok pokoja, radosti a tej krásnej atmosféry, ktorá k Betlehemu jednoducho patrí. ĎAKUJEME každému, kto nás podporuje, počúva, toleruje a usmieva sa na nás z lavice.

A my? Ideme ďalej – s radosťou, pokorou a hlasom, ktorý občas drží pokope len Božia milosť a teplý čaj s medom.

🎵 Vaše BUK-vičky 🎵

DHZ v Lietavskej Svinnej v roku 2025

Ako každý rok, aj minulý rok sa DHZ Lietavská Svinná podieľala na rôznych akciách v obci.

Vo februári sa konala výročná schôdza, na ktorej sa zhodnotil predchádzajúci rok a stanovili sa ciele na rok 2025.

Na začiatku marca sa ako každoročne členovia DHZ podieľali na fašiangovom sprievode po obci v maskách. Túto tradíciu dodržiavajú naši hasiči už dlhé roky a patrí k obľúbeným zvykom v obci.

V rámci Dňa zeme sa každoročne v obci organizuje pracovná brigáda a jarné upratovanie, ktorého súčasťou sú vždy aj naši hasiči. Nebolo tomu inak ani minulý rok a hasiči priložili ruku k dielu.

27. apríla sa v Kňazovej Lehotě v Kaplnke Božieho milosrdenstva konala hodová omša. K tejto príležitosti naši hasiči zabezpečili skvelý guláš a občerstvenie. V tento deň sa zároveň konala tradičná Hasičská púť k Najsvätejšej Trojici v Rajeckej Lesnej a aj tu sa tiež zúčastnila časť našich hasičov a prezentovala DHZ Lietavská Svinná.

Posledný aprílový deň sa ujali „stavania mája“ pred kostolom v Lietavskej Svinnej aj pred kaplnkou v Kňazovej Lehotě. Taktiež sa potom podieľali aj na jeho válení na konci mája. Občerstvenie na týchto akciách zabezpečila obec.

V máji sa zúčastnili akcie aj u našich českých susedov. Na ukážku hasičskej techniky ich pozvali hasiči z Moravy SDH Morkůvky, s ktorými vytvorili spoluprácu a priateľstvo.

Obvyklou a veľmi milou akciou je aj oslava

Medzinárodného dňa detí, ktorú naši hasiči každoročne pripravujú pre deti na ihrisku pri Základnej škole v Lietavskej Svinnej a ktorej sa zúčastňujú deti zo základnej školy aj z oboch materských škôl – v Lietavskej Svinnej a v Babkove. Pre deti sa pripravili súťaže aj sladká pozornosť.

Zúčastnili sa aj poslednej rozlúčky s Milanom Grečnárom, ktorý bol členom DHZ Lietavská Svinná a ktorého si uctili na jeho poslednej ceste. Taktiež boli súčasťou na rozlúčkovej omši s pánom farárom Danielom Šedíkom a našimi pánmi kaplánmi, ktorí menili pôsobisko.

Ako každoročne naši hasiči pripravili a postavili vatru pri príležitosti 81. výročia SNP. Pri tejto akcii nás všetkých dosť potrápilo počasie a musel sa posúvať termín. Akciu sa napokon podarilo uskutočniť.

Naši hasiči sa minulý rok podieľali aj na viacerých údržbových prácach, kedy čistili zaplavené cesty a prepchávali kanál. Taktiež boli nápomocní pri prácach v budove našej základnej školy. Na jeseň vykonávali preventívne prehliadky pred zimou vykurovacou sezónou.

Členovia DHZ nevynechávajú ani ďalšie vzdelávanie. Na jeseň sa zúčastnili zdravotnej prípravy v Lietave aj školenia predsedov a tajomníkov.

V predvianočnom období sa podieľali na príprave adventných vencov pri kaplnke v Kňazovej Lehotě a pred hasičskou zbrojnicou. A ako každoročne, rok ukončili prípravou silvestrovskej vatry, ktorá patrí už neodmysliteľne ku tradíciám v našej obci.

Glacier Express, náš švajčiarsky trip

„Chalani, vo Švajci jazdí taký vlak naprieč Alpami. Vyzerá to parádne, mali by sme tam niekedy ísť.“ Toto počujeme od kamaráta Peťa už dlhšie. Prikývneme: „Možno, niekedy...“ Lenže tento rok Peťo oslavuje veľké jubileum a nás napadne, že by to mohol byť fajn darček. Googlime na internete nejaké informácie a začína nás to vskutku zaujímať. Ten vláčik sa volá Glacier Express a parametre trasy sú vskutku impozantné: Expres premáva medzi švajčiarskymi zimnými strediskami St. Moritz a Zermatt. Na trase dlhej 290 km sa nachádza 291 mostov a 91 tunelov. Prechádza kopcami Bernských Álp, prekonáva 2044 m vysoký horský priesmyk Oberalppass, a zdoláva najväčší tunel sveta Meterbahntunnel.

A aby Peťovi nebolo samému smutno, pôjdeme tam s ním spolu siedmi, taká pánska jazda. Postupne však zisťujeme, že to nebude až také jednoduché. Expres je vo svete veľmi populárny a termíny sú obsadené aj niekoľko mesiacov dopredu. Nakoniec sa nám podarí rezervovať lístky na začiatok októbra. Mať sa ujme plánovania. Zistí informácie, zakúpi lístky, rezervuje nám ubytovanie, jednoducho naplánuje celú akciu do najmenších detailov.

Konečne, 7. októbra ráno vyrážame dodávkou (ďakujeme Gregor) do mestečka St. Moritz. Počasie je nepekne, ale ako zázrakom, pred Insbruckom sa vyčasí a počas celého nášho tripu nás bude sprevádzať slnečné počasie neskorého babieho leta. Podvečer, po 12 hodinách prichádzame do St. Moritzu. Mestečko je známe ako snobské lyžiarske stredisko, kde sa jazdí i svetový pohár. Je pekné, ale pravdupovediac, čakal som možno trochu viac. Ubytujeme sa na jednu noc

do skromnejšieho, ale čistého hostela Youth. Na druhý deň ráno nás čaká takmer celodenný presun vlakmi s troma prestupmi naprieč celým Švajčiarskom do horského údolia, na ktorého konci je dedina Zermatt. Tu zažívame prvý menší šok. Miestne vlaky sa nielenže nezrážajú, ale jazdia na minútu presne, sú čisté, voňavé a napriek tomu, že nemáme miestenky, si vždy pohodlne sadneme. Možno to bude tým, že nie sú zadarmo. Celodenný, 24 hodinový lístok nás vyjde na 50 € a platí na všetky verejné dopravné prostriedky (IC vlaky, autobusy, lanovky).

Do Zermattu prichádzame popoludní. Zermatt nie je mesto, je to skôr veľká horská dedina, do ktorej vás autom nevpuští. Nižšie v doline je záchytné parkovisko a odtiaľ sa do dediny dostanete už jedine vlakom. Dedina je usadená v závere vskutku nádhornej doliny obklopenej mohutnými štvortisícovkami, ktorým kraľuje podľa mnohých najkrajší vrch Európy – Matterhorn. Pohľad na túto 4478 m vysokú horu je impozantný. Nedá sa nám od neho oči odtrhnúť...

V Zermatte strávime 2 noci, opäť v reťazci hostelov Youth. Hotel je situovaný na hornom konci strediska s nádherným výhľadom na Matterhorn. Podvečer sa túlame mestečkom – dedinou a posedíme pri pivku, kde naplánujeme program na ďalší deň. Počasie má byť nádherné, takže určite celý deň venujeme turistike.

Na druhý deň, hneď po raňajkách, uháňame k údolnej stanici lanovky kúsok nad dedinou. Obrovskou kabínkou (s kapacitou prímestského autobusa) sa vyvezieme na stanicu Trockener Steg (2935 m). Na terase reštaurácie (mimochodom so slovenskou ob-

sluhou) si vychutnávame drink a obdivujeme okolité štvrtisícovky, napočítam ich 27. Dosť však bolo márnenia časom. Tu sa rozdelíme. Maťo má s Peťom nejaký tajný plán, takže zostanú tu a zvyšok partie vyrazí na už naozajstnú turistiku. Skúsime prejsť populárnu trasu, ktorá vedie popod Matterhorn až do Zermattu a je známa pod menom Matterhorn Glacier trail. Spočiatku vedie kamennými poliami popri plesách až tesne k úpätiu Matterhornu. Prekonáme hrebeň a klesneme k jazeru Schwarzsee. Celý čas nás sprevádzajú nádherné pohľady na okolité štíty a mohutné ľadovce. Babie leto v horách je to najkrajšie obdobie v roku. Ten kontrast tmavozelených borovíc, zlatožltých smrekovcov, v obklopení žiarivo bielych ľadovcov a blankytné modrej oblohy je dych berúci. Máme kopec času, takže podchvíľou posedávame, fotíme a kocháme sa týmito pohľadmi. Pozorujeme ostrú hranu Matterhornu, ktorou vedie výstupová cesta až na vrchol. S horským vodcom výstup na túto populárnu horu zvládne aj skúsenejší turista s dobrou kondičkou.

V hĺbke pod nami neustále vidíme našu dedinu. Tam musíme zostúpiť. Kúsok nad Zermattom nás zláka náučný chodník k osade Zum see. Je to vlastne zoskupenie pôvodných starých drevených domčekov ešte zo stredoveku. Takých je na okolitých stráňach roztrúsených niekoľko. Už v Zermatte pri pivku sa dozvieme, že Maťo sa tam hore najskôr okúpál v plese (legálne) a potom vymyslel Peťovi k narodeninám bonusový program. Spolu sa vyviezli najvyššie položenou lanovkovou v Európe na vrchol Klein Matterhornu (3883 m).

Podvečer strávime nakupovaním darčiekov a suvenírov, ale v duchu už myslíme na zajtrajšok. Prichádza deň D, naša jazda Glacier Expresom. Ten však odchádza až napoludnie a tým pádom máme ešte polden voľna. Škoda by bolo sedieť na zadku v hoteli, vymyslíme si teda výlet do lyžiarskeho centra Sunnegga, ktoré leží nad Zermattom. Dostaneme sa tam lanovkou, vernou kópiou tej, ktorá nás vyváža na tatranský Hrebienok. Len s jedným rozdielom. Táto lanovka je bez

akýchkoľvek výhľadov, pretože v celej svojej dĺžke vedie tunelom. Zato výhľady zo Sunneggy sú úžasné. Opäť máme celé údolie s dedinou ako na dlani a všetkej tej kráse kraľuje majestátny Matterhorn.

Presne na poludnie sa lúčime so Zermattom. Vlakom sa presunieme do mestečka Brig, kde nás bude čakať náš Glacier Express. Zermatt u mňa zanechal hlboký dojem. Dedina sa stále rozrastá, ale aj napriek tomu si zachováva vidiecky, horský ráz a pôsobí útulne. Nevidieť tu žiadne moderné a ani výškové budovy. Cítili sme sa tu naozaj výborne.

V Brigu konečne nastupujeme do nášho vysnívaného vláčika. Na stanici je pristavená asi 6 vagónová električka súprava natretá žiarivo červenou farbou. Vagóny sú panoramatické, presklené čiastočne aj na strope, aby si výletníci dokonale vychutnali výhľady na okolité štíty.

Pred vlakom nás uvíta steward a dve hostesky. Jasné, že to nie sú Švajčiarky. S úsmevom nás víta Češka a Macedónka. Vlak sa postupne plní, prevažnú časť osadenstva tvoria Japonci a Indovia. Nasledujúcich niekoľko hodín si užívame nádhernú alpskú prírodu, mohutné štíty, hlboké doliny, vykosené lúky s kravami a ovcami, vidiecke usadlosti a všetko samozrejme dokonale upravené. Zážitok umocňuje krásne, slnečné počasie. Jednoducho Švajčiarsko také, aké sme ho predtým poznali z rozprávania, fotiek či filmov. Často sa vám predsa nestáva, že z okna vlaku si navzájom mávate s lyžiarmi sediacimi v kabínke lanovky, ktorá stúpa súbežne s vami...

Večer, už za tmy, prichádzame do St. Moritz. Podarí sa nám nájsť našu zaparkovanú dodávku. Cestu domov nám trochu pokazí prehra našich futbalistov v kvalifikácii so Severnými Írmi, ale nakoniec všetko dobre dopadne. Nakoniec do baráže postúpime...

Účastníci zájazdu: Peťo Matiaška, Maťo Kostolný, Miro Jánošík, Rašo Kasák, Aďo Jarina, Vlado Jamečný a Janči Kasák

Ján Kasák

Termín: 7. – 11. október 2025 – fotky na:

<https://eu.zonerama.com/JanciKasak/Album/14059767>

<https://eu.zonerama.com/JanciKasak/Album/14180863>

Turistický oddiel v Lietavskej Svinnej – rok 2025

Turistický oddiel v Lietavskej Svinnej mal v roku 2025 celkovo 41 členov, ktorí mali zaplatené turistické známky v Klube slovenských turistov.

Ako už názov klubu hovorí, ide predovšetkým o turistiku, pri ktorej organizujeme rôzne akcie. Našou hlavnou akciou je dobre známe podujatie, nie len v regióne Žilina, ale aj v širšom okolí – zahájenie „100 jarých kilometrov regiónu Žilina“ pri hrade Lietava. Túto akciu organizujeme prvú sobotu po Veľkej noci.

Ďalšou väčšou akciou je jesenný výstup na Skalný Budzogán v doline Patúch. Tieto, ale aj ostatné naše akcie, sa konajú každoročne a pozvaní sú všetci obyvatelia, nielen turisti. Snažíme sa navštevovať aj podujatia iných turistických organizácií, či už ide o pešie alebo cyklotúry, a v zime o skialpinistické a bežkárské prechody.

Každoročne v máji si doprajeme trojdňovú túru. V roku 2025 to bola turistika po menej známych a menej frekventovaných miestach v Nízkych Tatrách. Počasie nám síce moc neprialo, no naplánovanú trasu sme zvládli celú.

Turistický oddiel sa venuje aj brigádnickej činnosti – napríklad brigádam pre Urbárske spoločenstvo, jarnému čisteniu obce, pomoci pri Obecných slávnostiach, Mikulášovi a iným podujatiach. Spoločne sa staráme o altánok na vrchole Skalky, chatu pod vlekom, ale aj o oddychové sedenia, ktoré sme vybudovali pre všetkých návštevníkov v našom chotári.

V minulom roku sa nám podarila aj pekná turistika vo Švajčiarskych Alpách, ktorá je popísaná v osobitnom článku.

Foto: M. Súľovec

Príbeh bobra

V jedno slnečné ráno tohto roku ma navštívil sused a pozval ma k sebe. Chcel, aby som sa šiel pozrieť na záhradu, kde si nevie vysvetliť určitú záhadu. Tou záhadou bola mladá slivka, ktorá bola akoby zoťatá sekerou a kmienok sa tam nenachádzal. Pozorne som si prezrel oný kýpeť stromčeka. Myšlienky mi vírili hlavou a v duchu som si povedal, že toto je činnosť bobra. Zároveň mi napadlo, kde by sa tu vzal. Nikto z pamätníkov, odborná literatúra ani súčasné prírodné podmienky nenاسvedčovali tomu, že by sa tu vyskytoval bobor. Ako sa sem dostal, kam sa podel? Prezreli sme oplotenie záhrady, nebolo porušené. Pri bránke, ktorá vedie na pole, sme našli akoby únikovú cestu. Pod brámkou bol vyhrabaný priestor, ktorým pravdepodobne odišiel. Pozemok, na ktorý vyúsťuje bránka, je mierne zamokrený, počas daždivého počasia tu tečie malý potôčik alebo väčšia voda, ak sú lejaky alebo po zime, ak je veľa snehu. Tento pozemok sme sa rozhodli preskúmať. Je porastený drevinami, ktoré by mohli tvoriť jeho obživu a za určitých okolností by si tu mohol vybudovať bydlisko. Žiadne pobytové znaky bobra sme nenašli. Našli sme to, čo do prírody nepatrí. Ľudia sem vyvážajú to, čo im doma zavádzia!

Ďalšie pátranie sme zamerali na možnú prístupovú cestu. Dvormi, záhradami preteká potok, ktorý je katastrálnou hranicou obcí. Zväčša je prekrytý rúrami, ale u môjho známeho je z časti odkrytý. Teda odhalili sme cestu príchodu. Nakoľko v blízkom okolí okrem

už uvedených zistení sme nič nenašli, rozhodol som sa prezrieť prístupovú cestu v širšom okolí. Potok sa vlieva do Lietavky a tento tečie ďalej do Rajčianky. Ani tu som nenašiel pobytové znaky. Dolný tok bol prehliadnutý, ostávalo pozrieť horný tok a blízke okolie potoka. V tráve záhrady som našiel akoby náznaky chodníka, ktoré boli neskoršie výraznejšie. Chodník viedol cez hustý porast náletových drevín do potoka v susedstve nálezu zničenej slivky. Potok bol prekrytý betónovými dielcami, na jednom mieste prerušený a prekrytý platňou. Z potoka viedla nora do protisvahu.

Tak tuto máš nachystané bývanie, povedal som si. Sučka labradora chodila so mnou a objavila výstup z nory, ktorý mal priemer asi dvadsať centimetrov. Správaním dávala najavo, že pach, ktorý nasala, je čerstvý a niekto sa tu pohybuje. Dal som si za úlohu, že zistím, ako to je. Predpokladal som, že podvečer a možno aj v priebehu dňa zistím, aký obyvateľ sa tu nachádza. Tak sa aj stalo. Našiel som si vhodné miesto na sledovania a v určitých intervaloch som pozoroval okolie. Na hranici dňa a večerného šera som zaznamenal pohyb. Mobil do ruky, šiel som ku vchodu do nory. Tak tu si. Bol to bobor. Sedel pred norou, vôbec neutekal, urobil som pár fotografií a on nič. Po nejakom čase sa pohol, ale už bola pri mne aj labradorka, ktorá zareagovala a vyšla do húštie, kde bol bobor. On sa nebál, neutekal, pristavil sa a fučal. Bobor má silný zhryz a vie spôsobiť psom veľké rany. Našťastie, nič sa nestalo. Psa som odvolal a bobra nechal na pokoji. V snahe zistiť viac, zavolať som poľovníkovi, ktorý má fotopascu a túto sme umiestnili tak, aby mohla nasnímať obyvateľa.

Nepodarilo sa, žiaden záznam sme nenašli. Pripisujem to tomu, že toto miesto navštívili pravdepodobne susedia, ktorým som o bobrovi povedal a neboli jeho výskytom nadšení. Výrazy ako „zabi bobra, zachrániš strom“ ma celkom nenechali chladným a dôrazne som sa voči ním ohradil. Kam sa podel neviem. Potok, v ktorom sa pohyboval, hraničí s pozemkami, kde majú agresívnych psov a títo mohli pri jeho pohybe nevidanému hostovi ublížiť. Volal som aj štátnu správu ochrany prírody, jej zamestnanci promptne prišli. Uvedli, že v tomto čase treba počkať ako sa situácia vyvinie, či nejde náhodou o samicu, ktorá by mohla mať mladé. Zisťoval som, či vedia o výskyte bobra v okrese, potvrdili mi, že áno a uviedli aj lokalitu.

Rozmýšľal som nad tým, čo priviedlo bobra do našej dediny. Veď tu nie sú nejaké priaznivé podmienky. Potok je málo prietočný. Viac vody tečie len pri dažďoch. Do potoka vypúšťajú miestni obyvatelia všetko. Potok niekedy vonia saponátmi, inokedy smrdí fekáliami. Časy, keď tu boli pstruhy a raky, zažila ešte moja generácia.

Bobrík bol činný, na svahu som našiel strom, ktorý si vybral a zanechal na ňom svoje stopy. Ranu som ošetril a dúfam, že prežije ďalšie vegetačné obdobie.

Bobor vodný (*Castor fiber*), známy aj ako bobor európsky, je najväčší hlodavec žijúci v Európe a severnej hemisfére vôbec. Je to druh, ktorého život je úzko spätý s vodným prostredím a je známy pre svoju inžiniersku činnosť v krajine. Dĺžka tela je od 75 do 100 centimetrov a jeho hmotnosť je až do 30 kg. Má hustú, nepremokavú srst hnedého sfarbenia, ktorá ho

chráni pred chladom vo vode. Charakteristický je jeho široký, plochý, neosrstený chvost, ktorý mu slúži ako kormidlo pri plávaní a na signalizáciu nebezpečenstva. Medzi prstami zadných nôh má plávacie blany, ktoré mu uľahčujú pohyb vo vode. Je výborne prispôsobený životu pod vodou, dokáže sa potápať a vydržať pod hladinou až 15 minút. Bobry sú známe pre svoju schopnosť budovať hate (priehrady) a „bobrie hrady“ (obydlia) z dreva, konárov a bahna, čím menia svoje okolité prostredie. Východ z ich brlohu ústi vždy pod vodnou hladinou, zatiaľ čo suchá obytná časť je položená vyššie. Aktívny je prevažne v noci a za súmraku. Je bylinožravec. Živí sa šťavnatými kmeňmi a konármi stromov (najmä v zime), rôznymi vodnými a pobrežnými rastlinami, trávou a príležitostne aj poľnohospodárskymi plodínami. Žije monogamne a v spoločenstvách.

Bobor vodný bol v minulosti na území Slovenska takmer vyhubený pre svoju cennú kožušinu a pižmo (tzv. bobria lekáreň). Vďaka programom ochrany a reintrodukcii sa jeho populácia na Slovensku úspešne obnovila a postupne sa rozširuje po vhodných lokalitách (napr. povodie rieky Moravy, Dunaja, Váhu, Popradu a i.).

V súčasnosti je bobor vodný na Slovensku chráneným druhom európskeho významu so spoločenskou hodnotou. Hoci jeho činnosť prispieva k udržiavaniu mokradí a biodiverzity, niekedy spôsobuje aj škody na poľnohospodárskych plodinách, či lesných porastoch, čo si vyžaduje manažment populácie a preventívne opatrenia.

PhDr. Miloslav Súlovec, PZ Poľana

Foto: D. Ďuriak

Horolezecké zážitky z USA, 1. časť

Vrátime sa k spomienkam Ferdinanda Badíka, na jeho 10 ročný pobyt v Amerike. Od roku 2002 do roku 2012 Feri žil a pracoval v Chicagu. Pracoval v stavebnej firme Pitoňak Constructions, stavali od základu domy, chaty, robili podlahy a rekonštrukcie. Majiteľ bol Slovák, pochádzal zo Starej Lubovne. Fero nemal problém vybrať si dovolenku, precestoval celú Ameriku. Ale ani tam nezabúdala na svoju lásku k horám.

Ponúkol nám príbeh jeho cesty na sever. Aljaška je najväčší štát USA, na území ktorého sa nachádza sedemnást' z 20-tich najvyšších vrchov USA vrátane Mount McKinley (6 193 m). Na Aljašku odleteli v máji z Chicaga, on a dvaja Česi, do Anchorage (najväčšie mesto a ekonomické centrum štátu). Z letiska cestovali autom do Talkeetny, tam strávili 2 dni. Bolo tam veľké množstvo komárov. Tretí deň leteli lietadlom na ľadovec. Tam si pod dozorom rangera (rangeri v parkoch majú na starosti pomoc turistom, dohľad nad ochranou prírody a divokej zvery) zahrabali do ľadu jeden galón benzínu (čo sú necelé 4 l) pod číslom 101. Robí to každá výprava kvôli tomu, že keď sa niektorá partia vracia z výpravy, lietadlo nemôže priletieť pre nich pre nepriaznivé počasie, neprežili by bez variča. Používal sa benzínový varič, lebo plyn by zamrzol. Fero od lietadla ťahal tri dni naložené sánky na skialpoch za sebou. Vo výške 4 000 m n. m. mu kolega Tomáš vyťahoval stehy z ruky (so zranením priletel z Chicaga). Poľský doktor v Chicagu mu dal šitie do lekárnicky a upozorňoval, že to nemôže zamrznúť.

Do základného tábora (vo výške 5 000 m n. m.) vyšiel z posledných síl. Tam museli spraviť do výšky jedného metra vetrolam okolo stanov, aby stany neodfúklo. Ohradu robili z ľadových kryh. Zima bolo kvôli vlhkosti

väčšia, ako v takej výške v Himalájach. V noci nemohli vychádzať na WC von zo stanu. Z Chicaga si doviezli špeciálne plastové fľaše, ktoré použili na malú potrebu, fľašu zatvorili a nechali v spacáku, aby to nezamrzlo. V stane hrali karty do 22.00 hod. bez čelovky, bolo svetlo, a na teplomeri - 32 °C. Problém bol s tým, že stan neprepúšťal vlhko, lebo také isté vlhko bolo aj vonku. „Keď som sa otočil v stane, prisypal ma sneh“ spomína Fero. Vlhkosť je preto taká vysoká, lebo je to blízko k moru.

V základnom tábore bivakovali 2 týždne, nebolo priaznivé počasie. Rangeri informovali o počasí, vedeli však predpoveď len na 1 deň, potom nakreslili opicu, pretože ďalšie dni predpovedať nevedeli. Po 10 dňoch skúšali výstup vedľa „Orient Expressu“ na počesť japonských lezcov. Liezli 1 deň, „dobešli“ ich Japonka s Američanom. Prespávali nad nimi 50 m, zahrabaní v snehu. Druhý deň zistili, že na hrebeni hodne fúka, Američan a Japonka traverzovali (išli po boku hory) McKinley. Fero s kamarátmi vyliezli na hrebeň, boli od vrcholu 500 m, ale pri takom vetre a hmle nepokračovali na vrchol, vracali sa klasickou cestou dolu. Pri zostupe v stene si všimli, že dolu je veľký rozruch, Japonka neprežila pád a Američan zomrel za dva dni, lebo nemohol priletieť vrtuľník. Vrtuľník letí len do výšky 5000 m n. m. Pri zostupe benzín vyhrabali a nechali rangerom pre ďalšie expedície. Fero dodal, že československí horolezci majú zapísané prvovýstupy v severnej stene, ktoré dodnes málokto vyliezol... Tu skončil rozprávanie a navrhol, že nabudúce pospomína o lezení v Yosemitejskom národnom parku.

Drahoslava Santusová

Záverečné slovo

Foto: D. Ďuriak

Na záver obecných novín mám za potrebu obrátiť sa na občanov našej obce s vecným zhrnutím skutočností súvisiacich s výkonom verejných funkcií v samospráve.

Ako všetci dobre vieme, na jeseň tohto roku budú na Slovensku prebiehať voľby do samospráv – komunálne voľby. To znamená, že si spoločne budeme voliť svojich zástupcov, starostu obce aj poslancov obecného zastupiteľstva.

Zo svojich skúseností by som chcel zhrnúť, čo táto práca obnáša.

Starosta

Nie je to práca na určitý počet hodín. Tu je potrebné kalkulovať so všetkým a byť takmer v neustálom nasadení – či už osobne alebo na telefóne. Určite nevyhoviete a nezavďačíte sa všetkým. To sa jednoducho nedá. Starosta sa musí riadiť platnými zákonmi a môže vykonať len to, čo schváli obecné zastupiteľstvo. Samozrejme, má aj určité právomoci, no oveľa viac zodpovednosti než právomocí. Podpisuje každú jednu vec, pričom sa musí spoliehať na svojich zamestnancov – či už na obecnú úradu, alebo na stavebnú úradu. A ako všetci vidíme, na nejakú pomoc zhora sa nemôžeme spoliehať – ani ako obec, ani ako občania. Popritom by mal byť takmer na všetkých kultúrnych akciách organizovaných obcou, chodiť k jubilantom, na pohreby spoluobčanov a vykonávať aj iné mimopracovné činnosti.

Poslanci OZ

Nebolo by pravdivé myslieť si, že poslanec príde na schôdzu OZ, zahlasuje, presadí si svoje veci a tým to končí. Opak je však pravdou. Pred riadnou schôdzou OZ sa uskutočňujú pracovné stretnutia, na ktorých by sa mali zúčastňovať všetci poslanci. Preberáme tam aktuálne témy, problémy a žiadosti. Poslanci taktiež pracujú v komisiách, ktoré by mali v obci fungovať. Ide o komisiu finančnú, stavebnú, pre verejný poriadok a

kultúrnu. Tieto komisie sú obsadené poslancami, takže každý by mal pracovať aspoň v dvoch z nich. Okrem toho sú tu kultúrne akcie, pri ktorých by sa mali poslanci zapojiť do príprav aj byť aktívne ich súčasťou. Či už ide o stavenie a váľanie májov, brigády pri čistení obce, Deň matiek, obecné slávnosti, koncoročné koncerty a mnoho ďalších. Všade je pomoc poslancov prvoradá. Poslanci hlasujú na zastupiteľstve o veľmi dôležitých veciach. Spomeniem len jednu – územný plán obce. Pri jeho otváraní rozhodujú o tom, ktoré parcely budú zaradené a čo sa na nich bude môcť realizovať. Aj keď sa k tomu vyjadruje mnoho ďalších organizácií, poslanci sú tí prví, ktorí tento proces posúvajú ďalej, a na záver hlasujú o jeho prijatí.

Naša obec je špecifická a možno si to mnohí z vás ani neuvedomujú – čo všetko máme. Už len samotné kopcovité kilometre ciest, ktoré treba v zime udržiavať. My tu jednoducho nemáme skoro nič „v jednom“ a ani nič „v jednom“ nerobíme. Máme tri cintoríny, tri bohostánky, dva kultúrne domy, dve futbalové ihriská, dve multifunkčné ihriská, dve Hasičské zbrojnice, Základu školu s Materskou školou v Lietavskej Svinnej, Materskú školu v Babkove a ďalšie objekty. Tieto budovy, rovnako ako každý jeden rodinný dom, o ktorý sa ako my ako občania musíme starať, odčerpávajú z rozpočtu – ktorý je určený podľa počtu obyvateľov – nemalé finančné prostriedky. Nikoho nezaujíma, koľko má obec budov a iných priestorov a z čoho bude hradieť ich údržbu. Kultúrne akcie takisto organizujeme dvojmo, ak nie trojmo – či už v Babkove, Lietavskej Svinnej alebo v Kňazovej Lehote. Len jednu máme spoločnú raz do roka, a to sú Obecné slávnosti.

Týmto článkom určite nechcem odradiť prípadných kandidátov do volieb, či už na post starostu alebo poslancov OZ. Chcel som len z vlastných skúseností upozorniť na to, na čo by kandidáti na tieto funkcie mali byť pripravení, aby neskôr nezistili, že na to nemajú čas a že je toho na nich priveľa.

Vladimír Jamečný, starosta

Štatistika

Jubilanti

Helena Bajčiová – 91
 Augustín Barčiak – 85
 Jana Barčiaková – 60
 Miroslav Barčiak – 85
 Zita Barčiaková – 80
 Jaroslav Gažúr – 85
 Mária Gažúrová – 90
 Eva Hrtánková – 60
 Otilia Hudecová – 92
 Jarmila Jamečná – 80

**Obec Lietavská Svinná – Babkov eviduje k 31.12.2025
 1730 obyvateľov a to 1098 v Lietavskej Svinnej a 632 v Babkove**

Elena Jánošíková – 80
 Vladimír Káčer – 50
 Elena Kasáková – 93
 Ján Kasák – 50
 Peter Kasák – 70
 Andrea Krčová – 50
 Anna Košová – 80
 Božena Koššová – 70
 Mária Kvasnicová – 91
 Mária Marková – 85
 Blažena Matiašková – 80
 Rozália Matiašková – 93
 Milan Melíšik – 85

Oľga Ondrejková – 95
 Emília Polková – 91
 Jaroslav Polko – 92
 Vincencia Sičová – 80
 Irena Šimúnová – 80
 Irma Štefániková – 85
 Mária Štefániková – 80
 Mária Šupejová – 85

Opustili nás

Vladimír Grečnár
 Adolf Dolinajec
 Adolf Chrenko
 Branko Holovič
 Jaroslava Barčiaková
 Emília Chládková
 Pavol Kasák

Oľga Sedliaková
 Milan Grečnár
 Tibor Chobot
 Zdeno Ondrejka
 Jarmila Barčiaková
 Žofia Gažúrová
 Irma Barčiaková

Narodili sa

Teo Danech
 Tamara Frašková
 Noel Holý
 Amélia Kučáková
 Barbora Martinková
 Nina Mičáková
 Norbert Moravčík
 Aria Sedliaková
 Dominik Štefánik
 Lea Urbánková
 Natália Zvrškovcová

Uzavreté manželstvá v roku 2025

Zuzana Grečnárová a Samuel Fabrizio
 Jana Makuková a Stanislav Mečiak
 Kristína Smatanová a Michal Ivan
 Andrea Blažeková a Peter Filípek
 Romana Štefaníková a Adam Skutira
 Lenka Franeková a Matej Koša

Daniela Huljaková a Dávid Složil
 Lucia Chachulová a Lukáš Štefánik
 Gabriela Studená a Vladimír Krč
 Michaela Chodelková a Boris Durčák
 Nikola Makuková a Lukáš Knapc
 Dominika Košová a Róbert Kando

Miroslav Barčiak

Eva Hrtánková

Anna Košová

Blažena Matiašková

Božena Koššová

Elena Jánošíková

Jana Barčiaková

Jarmila Jamečná

Mária Gažúrová

Mária Štefániková

Mária Šupejová

Lord Keneth Clark, známy svojím televíznym seriálom *Civilizácia*, žil aj zomrel s tým, že nepotreboval Boha. Vo svojom životopise spomína, že keď ako turista navštívil jeden nádherný chrám, zažil výnimočný zážitok. On sám ho opisuje ako náboženskú skúsenosť s nadprirodzenom. Spomína: „Celé moje vnútro naplnila nebeská radosť... Bola tak intenzívna, že sa to nedá ani opísať. Bola to záplava milosti...“ Ale táto záplava milostí, o ktorej bol naplno presvedčený, že nebola z tohto sveta, ho postavila pred vážny problém. Bol úspešný, slávny, spoločensky vysoko postavený človek. A bolo mu jasné, že ak by dovolil, aby ho tento zážitok ovplyvnil v jeho živote, musela by nastať vážna zmena. Život s Bohom je úplne iný, ako keď ho ignorujeme. Ale čo okolie a jeho svet? Ako sám spomína, keby dovolil, aby Boh takto zmenil jeho život, jeho rodina a priatelia by si mysleli, že stratil

rozum a podľahol nejakej ilúzii. A tak všetko zakončil slovami: „Bol som príliš zakorenený v tomto svete, aby som zmenil kurz svojho života.“

Ako vidíme, história na neustále opakuje. K Ježišovi do Betlehema neprišli tí, čo najviac vedeli o jeho narodení – učitelia Zákona, ale tí, ktorí ho najviac potrebovali – pastieri, Traja králi... Všetci dobre vieme, že najdôležitejšie v našom živote sú naša duša a naša večnosť. Napriek tomu sa často správame akoby bolo niečo oveľa dôležitejšie, ale čo je to? Preto Vám zo srdca vyprosujeme krásne sviatky, šťastný nový rok 2026, aby sme mohli byť slobodní od tohto sveta a prijať to najväčšie bohatstvo, ktoré nám Boh ponúka – teda seba Samého, radosť, ktorá trvá naveky.

Vaši duchovní otcovia
Peter, Marián a Michal

Názov:

Náklad:

Vydanie:

Redakčná rada:

Vydáva:

Grafická úprava a príprava tlače:

Fotografia na prednej strane obálky:

Tlač:

Kontakt:

Neprešlo jazykovou korektúrou

Noviny z dediny

650 ks

december 2025

Vladimír Jamečný, Tomáš Badík, Soňa Jamečná, Monika Hriníková

Obec Lietavská Svinná - Babkov

Tomáš Badík

Daniel Ďuriak

Rudolf Dobroň - PRESSIT - sieťotlač, Š. Hulína 9, 013 11 Lietavská Lúčka

www.obeclietavsvinnababkov.sk | novinyzdediny.lsb@gmail.com

NEPREDAJNÉ